

KICHACZKA (2) *sb f*

Oba a jasne.

sg N kichaczka (1). ◇ A kichaczkę (1).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn, Linde brak.

*Wielokrotne kichanie w krótkich odstępach czasu (2) : Niektorzy łobie kicháczkę czynią łypác w nos proch pieprzowy/ álbo ćiemierzyczny *SienLek* 72; ma prochu z czemierzyce álbo z pieprzu/ w nozdrze łobie wśiáknąć/ á gdy iá kicháczká popada/ ma nozdrze záćifkác *SienLek* 113v.*

Cf **KICHANIE, KICHAWKA**

ZCh